RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 2 juli 2019 met nummer RvVb-A-1819-1158 in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0568-SA

Verzoekende partijen

1. de vzw VLAAMSE VERENIGING VOOR INDUSTRIËLE ARCHEOLOGIE VLAANDEREN-BRUSSEL

2. de vzw HET VERVOLG

vertegenwoordigd door advocaat Michiel DEWEIRDT met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Doorniksewijk 66

Verwerende partij

de deputatie van de provincieraad van LIMBURG

Tussenkomende partijen

 de LEIDEND AMBTENAAR van het agentschap ONROEREND ERFGOED, afdeling Limburg

vertegenwoordigd door advocaat Veerle TOLLENAERE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128

2. de nv BE-MINE

vertegenwoordigd door advocaten Joris DE PAUW en Elke PAENHUYSEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen, Schaliënhoevedreef 20T

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 20 april 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 1 maart 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tweede tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Beringen van 19 oktober 2017 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tweede tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het slopen van kolenwasserij 1 op een perceel gelegen te 3582 Beringen, Koolmijnlaan, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie C, nummer 5G23.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De eerste tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 6 juli 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

1

De tweede tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 6 juli 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partijen met een beschikking van 21 augustus 2018 toe in de debatten.

2. De Raad willigt met het arrest van 16 oktober 2018 met nummer RvVb/S/1819/0183 de vordering tot schorsing in.

De tweede tussenkomende partij dient een verzoek tot voortzetting in.

3. De verwerende partij heeft het administratief dossier ingediend naar aanleiding van de procedure tot schorsing en dient in het kader van de vernietigingsprocedure een antwoordnota in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 18 juni 2019.

Advocaat Inke DEDECKER *loco* advocaat Michiel DEWEIRDT voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Pieter-Jan DIRKX *loco* advocaten Joris DE PAUW en Elke PAENHUYSEN voert het woord voor de tweede tussenkomende partij. De eerste tussenkomende partij verschijnt schriftelijk. De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

4. Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Er bestaat geen noodzaak om te oordelen over de ontvankelijkheid van de verzoeken tot tussenkomst, aangezien, zoals hierna zal blijken, de verzaking aan de bestreden beslissing vastgesteld wordt.

IV. VERZAKING AAN DE BESTREDEN BESLISSING

De tweede tussenkomende partij deelt met een aangetekende brief van 7 juni 2016 mee dat zij verzaakt aan de stedenbouwkundige vergunning die met de bestreden beslissing is verleend.

De duidelijkheid in het rechtsverkeer en de rechtszekerheid verzetten er zich tegen dat de bestreden beslissing in rechte blijft bestaan, zodat de Raad de bestreden beslissing vernietigt, zonder hierbij evenwel een uitspraak te doen over de gebeurlijke onwettigheid ervan.

V. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33, eerste en vierde lid DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep, inclusief de rechtsplegingsvergoeding, geheel of voor een deel ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

2.1

De verzoekende partijen vragen om de kosten, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 840 euro, ten laste van de verwerende partij te leggen.

Omwille van de uitdrukkelijke verzaking aan de bestreden beslissing door de tweede tussenkomende partij, beschouwt de Raad noch de verwerende partij, noch de verzoekende partijen, als de 'in het ongelijk gestelde partij', zodat de Raad de kosten van het beroep ten laste legt van de tweede tussenkomende partij.

Noch de verwerende partij noch de verzoekende partij kunnen beschouwd worden als "de in het ongelijk gestelde partij". Anderzijds bepaalt artikel 21, §7, zesde lid DBRC-decreet uitdrukkelijk dat een tussenkomende partij niet gehouden kan worden tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding of die vergoeding kan genieten. Op het verzoek tot het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding kan derhalve niet worden ingegaan.

2.2

Voor zover de eerste tussenkomende partij vraagt om een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro ten laste van de verzoekende partijen te leggen, wijst de Raad tegelijk op artikel 21, §7, zesde lid DBRC-decreet dat stelt dat een tussenkomende partij niet kan worden gehouden tot de betaling van een rechtsplegingsvergoeding doch deze evenmin kan genieten. Op het verzoek van de eerste tussenkomende partij om ook een rechtsplegingsvergoeding ten laste van de verzoekende partijen te leggen kan bijgevolg evenmin worden ingegaan.

2.3

In zoverre de tussenkomende partijen vragen om de verzoekende partijen te veroordelen tot de kosten van het geding, acht de Raad het daarnaast passend voorkomen om de kosten van de tussenkomst, zijnde de door de tussenkomende partijen betaalde rolrechten, ten laste van de tussenkomende partijen te laten. De tussenkomende partijen beslissen immers zelf om desgevallend tussen te komen en de Raad is van oordeel dat de (vrijwillige) tussenkomst van een tussenkomende partij de inzet van de procedure, ook voor de verwerende partij niet mag verzwaren.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 1 maart 2018, waarbij aan de tweede tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het slopen van kolenwasserij 1 op het perceel gelegen te 3582 Beringen, Koolmijnlaan, en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie C, nummer 5G23.
- 2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 600 euro, ten laste van de tweede tussenkomende partij.
- 3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 400 euro, ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare	zitting van 2 juli 2019 door de derde kamer.
De toegevoegd griffier,	De voorzitter van de derde kamer,

Filip VAN ACKER

Stephanie SAMYN